

VZTAHY NA PRACOVÍ TI

Ášter½, 19 listopad 2013

Milá Danielo, milé kudlanky a kudlánci, moc bych vás chtěla požádat o pomoc v jedné velice těžké životní situaci. Je mi 25 let a nastoupila jsem po VŠ do své první práce. Mám vystudovanou ekonomii a nastoupila jsem v jednom menším městě do středně velké firmy. Firma dobře prosperuje a já jsem měla opravdu štěstí. Práce s opravdu velmi líbí, ne tak vztahy na práci.

Moji starší a zkušenější kolegové mi nedarují vůbec nic a mně je čím dál více nepříjemné chodit do práce. Když půjdu s novým a chci udělat nějakou změnu, tak se to nikomu nelíbí. Nejméně naší personální vedoucí. Je to paní šněpěd chodem a má to už za pár. Na všechny moje připomínky má své argumenty. Majitel to nechce, ať to nějaké její přímý nadřízený, což je výkonný editel a ten mi zase fungovalo doposud, nechápe, proč by to nemělo fungovat dál. Kdykoliv něco vymyslím, tak je hrozně těžké si to prosadit. Mám pocit, že každý hraje nějaké své hry a hlavně si každý hraje na svém písíku. Já jsem měla pohovor s panem majitelem, což je už starší pán. Ten mi řekl, že mi fandí, ale měla bych se prý naučit lépe vycházet s lidmi, a mě firmou nese, že jsem arogantní. Myslím, že tak opravdu má chuť psobit, ale je to spíš obrana. Nejsem prvoplánově arogantní, jen se neumím proti někým bránit, tak nasadím tento nepříjemný tón. Snažím se dělat si a dělám ji dobře a chci být oceněna a vyslechnuta. Zatím mám pocit, že mám smůlu, že nemám odpracované roky, nebo že nejsem muž. Ti tam prostě mají jen zelenou. Potébovala bych poradit, jak dál. Nechci nic říkat, zatím. Práce to opravdu super, ale ty vztahy mě ničí. Moc děkuji za radu.

LINDA